

USNESENÍ

Okresní soud v Děčíně rozhodl samosoudcem JUDr. Davidem Kapitánem ve věci

oprávněné: **Intrum Czech, s.r.o.**, IČO 27221971
sídlem Prosecká 851/64, 190 00 Praha 9 - Prosek
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Pertotem
sídlem Vážní 906, 500 02 Hradec Králové

proti
povinnému: **Oto Suchoň**, narozený 9. 7. 1962
bytem Kamenická 295/90, 405 02 Děčín II-Nové Město

O námitkách povinného proti příkazu k úhradě nákladů exekuce soudního exekutora Exekutorského úřadu Cheb JUDr. Josefa Lavičky ze dne 20.2.2026 č. j. 176 EX 00036/26-016

takto:

- I. Příkaz k úhradě nákladů exekuce soudního exekutora se **ve výroku I.** mění tak, náklady exekuce, které je povinný povinen uhradit soudnímu exekutorovi, se určují takto:

odměna soudního exekutora	2 000 Kč
náhrada paušálně určených hotových výdajů	4 500 Kč
daň z přidané hodnoty	1 365 Kč
celkem	7 865 Kč

- II. Příkaz k úhradě nákladů exekuce soudního exekutora se **ve výroku II.** mění tak, náklady exekuce, které je povinný povinen uhradit oprávněnému, se určují takto:

odměna advokáta	9 140 Kč
náhrada paušálně určených hotových výdajů	900 Kč
daň z přidané hodnoty	2 108,40 Kč
celkem	12 148,40 Kč

- III. Příkaz k úhradě nákladů exekuce soudního exekutora se **ve výroku III.** **potvrzuje.**

Odůvodnění:

- Napadeným příkazem k úhradě nákladů exekuce uvedeným ve výroku tohoto usnesení soudní exekutor v rámci jím vedené exekuce ve výroku I. stanovil povinnost k úhradě nákladů exekuce povinné ve výši 71 801,40 Kč sestávající se z odměny soudního exekutora ve výši 54 840 Kč, náhrady paušálně určených hotových výdajů ve výši 4 500 Kč a DPH ve výši 12 461,40 Kč. Soudní exekutor stanovil ve výroku II. náklady oprávněného ve výši 12 680,80 Kč a dále ve výroku III. určil, že výše zaplacené zálohy činí 0 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Havlíková.

2. Proti shora uvedenému příkazu k úhradě nákladů exekuce povinný podal včasné a řádné námítky, ve kterých namítl nepřiměřenost stanovených nákladů, když exekuční titul pochází z roku 2012, pohledávka byla v mezičase řešena v konkurzním řízení, majetkové poměry dlouhodobě neumožňují reálné uspokojení pohledávky v plném rozsahu.
3. Dle § 87 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), v platném znění (dále jen „e.ř.“) jsou náklady exekuce odměna exekutora, náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při exekuci, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce závodu, a je-li exekutor nebo správce závodu plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu (dále jen „náklady exekuce“). Dle § 87 odst. 2 e.ř. má oprávněný právo na náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku. Náklady oprávněného hradí oprávněnému povinný. Náklady exekuce, které byly uspokojeny ze zálohy, se stávají nákladem oprávněného; to neplatí, byla-li náhrada nákladů exekuce uložena oprávněnému. Náhrada účelně vynaložených cestovních výdajů a náhrada za ztrátu času, která není nákladem exekuce, se nestává nákladem oprávněného. Dle § 87 odst. 4 e.ř. hradí exekutorovi náklady povinný. Dle § 88 odst. 1 a 3 určuje náklady exekuce v příkazu k úhradě nákladů exekuce exekutor, proti kterému může podat účastník řízení námítky do 8 dnů od doručení, o kterých rozhodne exekuční soud, pokud námitkám nevyhoví již soudní exekutor.
4. Po zjištění, že námítky byly podány včas osobou aktivně legitimovanou, soud přistoupil k přezkumu napadeného příkazu k úhradě nákladů exekuce.
5. Soud na prvním místě upozorňuje na ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, v platném znění (dále jen „e.ř.“), podle kterého exekutor vykonává exekuční činnost za úplatu. Jak shora uvedeno, náklady dle § 87 odst. 4 e.ř. hradí exekutorovi povinný. Nepříznivá ekonomická situace povinného není žádným důvodem pro to, aby soudnímu exekutorovi nebyly přiznány náklady exekuce, které se z významné části (odměna) počítají z vymoženého plnění.
6. Výši odměny upravuje § 5 a 6 vyhlášky 330/2001 Sb. (dále jen „exekutorský tarif“ anebo jen „e. t.“), podle kterého odměna činí 15 % z vymoženého plnění nezahrnujícího náklady exekuce a náklady oprávněného, přičemž odměna dle § 6 odst. 2 e. t. činí nejméně 2 000 Kč.
7. Exekuční soud se neztotožňuje s právním názorem, že odměnu je možno v příkazu k úhradě nákladů exekuce stanovit z vymáhaného, nikoli vymoženého plnění, neboť ustanovení § 5 e. t. výslovně hovoří u základu pro výpočet odměny o plnění vymoženém. Exekuční soud rovněž poukazuje na skutečnost, že po vydání příkazu k úhradě nákladů exekuce a nabytím právní moci se pohledávka exekutora na náklady exekuce stává pohledávkou vykonatelnou, kterou lze jen obtížně přezkoumat či zpochybnit. Pokud by bylo možno rozhodnout o odměně nikoli z vymoženého ale z vymáhaného plnění, mohl by si tak například exekutor celou částku na nákladech přihlásit jako vykonatelnou pohledávku do insolvenčního řízení, a to i v situaci, kdy ničeho nevymohl a plná odměna mu tak nenáleží. Soud dále poukazuje na rozhodovací praxi Ústavního soudu, podle které je v jistých případech nutno zkoumat pracnost a časovou náročnost vedení exekuce, což může mít vliv na výši odměny. Pracnost vedení exekuce však nelze předjímat do budoucna a pokud by bylo rozhodnuto o celé odměně nyní, v případě nižší pracnosti dalšího vedení exekuce by nebylo lze tuto skutečnost na nákladech exekuce nikterak zohlednit. Soud připomíná rovněž smysl a účel odměny exekutora, kdy smyslem odměny je mj. motivovat exekutora k efektivnímu provádění exekuce a vymožení pohledávky oprávněné. Ze všech uvedených důvodů tedy exekuční soud dospívá k závěru, že v příkazu k úhradě nákladů exekuce lze rozhodnout toliko o odměně počítané z exekutorem fakticky vymoženého, nikoli vymáhaného plnění. Jiným způsobem totiž ani nelze zajistit, aby si exekutor z vymoženého plnění skutečně na úhradu exekuce nevyplatil více než

odpovídající poměrnou část, když exekutor je povinen vést vymožené plnění na zvláštním úschovním účtu a s náklady exekuce může disponovat na základě pravomocného příkazu k úhradě nákladů exekuce. Na základě pravomocného příkazu, pokud by bylo o odměně rozhodnuto z celkového vymáhaného plnění, by tak exekutor získal právo disponovat s vymoženým plněním jako s náklady exekuce ve větším rozsahu, než mu náleží. Na tom nemůže ničeho změnit ani ustanovení § 265a o.s.ř. upravující pořadí započtení exekučně vymoženého plnění.

8. Dle obsahu spisu nebylo na pohledávku oprávněného bez nákladů oprávněného a nákladů exekuce vymoženo ničeho, soudní exekutor má tedy právo na odměnu v minimální výši 2 000 Kč.
9. Soudní exekutor má dále právo na náhradu paušálně určených hotových výdajů ve výši 4 500 Kč dle § 13 odst. 1 písm. b) e.t. Soudní exekutor má dále právo na DPH v sazbě 21 %, jelikož je plátcem DPH, a to ve výši 1 365 Kč.
10. Soudní exekutor má tedy dle výpočtu soudu právo na náhradu nákladů exekuce v celkové výši 7 865 Kč.
11. Co se týče nákladů oprávněného, zde exekuční soud zjistil, že soudní exekutor vycházel z nesprávné výše základu pro výpočet advokáta. Jelikož je oprávněná zastoupena advokátem, náleží oprávněné náhrada nákladů za právní zastoupení. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 202 322,54 Kč, nikoli z částky 311 110,54 Kč, jak odměnu vypočetl exekutor. Z exekučního návrhu sice vyplývá, že oprávněná se domáhá vymožení částky 311 110,54 Kč, z exekučního titulu ale soud zjistil, že jistinu vymáhané částky tvoří pouze částka 203 204 Kč, která ale byla, jak vyplývá z exekučního návrhu, částečně ve výši 881,46 Kč uhrazena. Zbylá část částky, která je předmětem exekuce, představuje kapitalizovaný úrok z prodlení ve výši 54 434 Kč. Jelikož se dle § 8 odst. 1 a. t. se při určení tarifní hodnoty nepřihlíží k příslušenství, je tarifní hodnota pro výpočet odměny částka 202 322,54 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby tedy v souladu s § 7 a § 11 odst. 2 písm. e) činí 4 570 Kč za každý úkon právní služby. Právní zástupce oprávněné učinil v řízení dva úkony, a sice příprava a převzetí právního zastoupení ve výkonu rozhodnutí a sepsání exekučního návrhu, odměna advokáta tedy činí 9 140 Kč. Náklady právního zastoupení dále sestávají ze dvou paušálních náhrad výdajů po 450 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daně z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 10 040 Kč ve výši 2 108,40 Kč. Celkem náklady oprávněné činí 12 148,40 Kč.
12. S ohledem na shora uvedené exekuční soud dle § 88 odst. 3 e.ř. za přiměřeného použití § 220 o.s.ř. napadený příkaz k úhradě nákladů exekuce změnil tak, že náklady exekuce činí 7 865 Kč a náklady oprávněného činí 12 148,40 Kč. Naproti tomu soud výrok III. napadeného příkazu k úhradě nákladů exekuce za přiměřeného použití § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil, když ze spisu nevyplývá, že by byla složena záloha na náklady exekuce.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

Děčín 19. března 2026

JUDr. David Kapitán v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Havlíková.